



Tuần Báo Vô Vi

7 tháng 2 năm 2016

Số 276

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám



Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Muốn đạt tới thế giới đại đồng thì phải làm sao ?
2. Tu hành liên tục có hữu ích gì không ?
3. Tại sao tu lâu mà còn gian dối không thành thật với chính mình ?
4. Duyên lành tái ngộ để làm gì ?
5. Quy nguyên giếng mới là quy làm sao ?
6. Thành tâm hướng về tâm linh có dễ dứt khoát hay không ?
7. Nguyên ý thâm sâu là sao ?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Sydney, 19/04/98 5 : 00 AM 1) Hỏi: Muốn đạt tới thế giới đại đồng thì phải làm sao ? Đáp: Thưa muốn đạt tới thế giới đại đồng thì mỗi hành giả trên mặt đất phải tự tu sửa, thì mới bằng lòng dần thân độ đời, tận tình phục vụ người kế tiếp. Kệ : Thương mình sửa tiền mới phân qua Nhân quả phân minh tự tiến hòa Giải tỏa phiền ưu trong nội thức Tự mình xây dựng tự mình qua.	Melbourne, 20/04/98 5 : 35 AM 2) Hỏi: Tu hành liên tục có hữu ích gì không ? Đáp: Thưa tu hành liên tục rất hữu ích cho tâm lẫn thân, liên tục khai tâm mở trí rất dễ nhận được luồng điển thanh nhẹ của đại bi. Kệ : Khai triển tâm thân uyển chuyển tùy Tâm bình đạt đạo rất tinh vi Quy y Phật Pháp duyên tâm đạo Học hỏi không ngừng tự mình ghi.
Melbourne, 21/04/98 5 : 45 AM 3) Hỏi: Tại sao tu lâu mà còn gian dối không thành thật với chính mình ? Đáp: Tu hành mà còn gian dối không thành thật với chính mình, đầu đầu lòi đuôi thì không bao giờ tiến hóa nổi. Kệ : Phân hồn tham danh quý gian manh Nói lý cho hơn tự giựt giành Gian dối tưởng mình là quý giá Tự mình mâu thuẫn lại tham danh.	Perth, 22/04/98 12 : 32 AM 4) Hỏi: Duyên lành tái ngộ để làm gì ? Đáp: Thưa duyên lành thì mới thật sự tương phùng. Kệ : Tâm thân ổn định khỏe vô cùng Khai mở từ bi trí vẫn trung Duyên đạo tình đời chung tiến hóa Càn khôn vũ trụ thức vô cùng.
Perth, 23/04/98 3 :20 AM 5) Hỏi: Quy nguyên giềng mối là quy làm sao ? Đáp: Thưa quy nguyên giềng mối là trở về với thực chất của chính mình, giải tất cả những sự vá vúi trong nội tâm, dứt khoát chủ kiến. Kệ : Chẳng còn mê tín tạo mù mờ Dứt khoát tâm tu chẳng ước mơ Trí ý phân minh không dấy bận Thành tâm tu luyện tiến từ giờ.	Perth, 24/04/98 6 : 50 AM 6) Hỏi: Thành tâm hướng về tâm linh có dễ dứt khoát hay không ? Đáp: Thưa thành tâm hướng về tâm linh mà phát triển thì rất dễ dứt khoát trong thực hành. Kệ : Thành tâm phát triển hướng thanh tịnh Dứt khoát tâm tu tự cứu mình Trí tuệ không ngừng xây dựng tốt Đồng hành tu tiến lại càng minh.
Perth, 25/04/98 5 : 15 AM 7) Hỏi: Nguyên ý thâm sâu là sao ? Đáp: Thưa nguyên ý thâm sâu, chỉ có trung tim bộ đầu khai mở điển tâm thì mới cảm thông được điều này, sẽ không còn ngại ngại, chỉ có tiến không có lùi. Kệ : Vui hành tâm đạo tiến thâm sâu Chẳng có bơ vơ chẳng thăm sâu Dứt khoát thực hành trong điển giới Giải phân tự tiến giải cơ cầu.	

ĐÁM CUỐI VÔ VI (tiếp theo)

...

Bạn đạo: Con xin hỏi ông Tám một điều là những điều ông Tám nói nãy giờ con thấy không có gì là sai hết. Nhưng mà có một điều con thấy là từ trước khi mà con gặp pháp Vô Vi này cũng đã nghe nói rồi và nhiệm vụ mà ông Tám nói đã có từ lâu rồi chứ không phải bây giờ ông Tám mới nói. Thành ra bây giờ ông Tám nói như vậy con không phân biệt được Vô Vi với Hữu Vi. Mà hồi trước ông Tám có giảng về vấn đề địa tiên này kia đó, thiên tiên, địa tiên, Vô Vi, Hữu Vi, giờ con không phân biệt được Vô Vi với Hữu Vi.

Thầy: Bởi vì Vô Vi là cái mà mình tưởng trở về thanh. Còn hữu vi là công việc mình làm đây nè. Hữu vi là vợ chồng chứ không có cái gì hết, thấy không? Mình nhiệm vụ của cháu đang đi dạy học đây là hữu vi đó. Địa tiên mà tâm Phật, tâm Phật nhưng mà còn thể xác địa tiên, phải làm việc địa tiên. Địa tiên là vậy chứ có gì đâu. Người đi làm việc, cũng ở trong phận sự hóa hóa sanh sanh của Trời đất là địa tiên.

Còn Vô Vi là phần thanh ở bên trên mà đi đâu cháu làm cái gì cũng niệm Phật hết. Phật là vị địa tiên thấy chưa? Đại giác làm việc địa tiên có chứ. Hiện tại biết bao nhiêu địa tiên đâu có khó khăn. Địa tiên là người làm việc cho quả địa cầu này thôi kêu bằng địa tiên, chứ không có gì hết, làm việc đời.

Bây giờ ông Tám làm gì châm cứu thôi. Ông Tám là địa tiên nhưng mà ông Tám tâm Phật, niệm Phật, theo Phật, nhưng mà hành động vẫn địa tiên. Bởi vì, cái giới và cái quả địa cầu này nó chưa thanh lọc, nó chưa thuần dương phải làm việc địa tiên, nó còn phân ra âm dương. Còn nó thuần dương thì nó không phân âm dương nữa thì lúc đó mình làm việc khác, làm việc Phật, không làm việc địa tiên. Nhưng mà thấy cái cộng đồng của quả địa cầu này nó ảnh hưởng chung và ngũ hành sanh khắc nó ảnh hưởng chung, thấy rõ chưa. Rồi bây giờ cháu tu thết rồi lên trên đỉnh đầu rồi vẫn trở lại làm việc địa tiên. Ăn, ngủ, ỉa, tam đại sự, tham sân si hỉ nộ ái ố dục ở trong đó nhưng mà tham không tham là phần hồn cháu đã được giác. Dục mà tôi không dục, tôi hiểu rõ, mà tôi muốn dục chứ không phải tôi bị dục, hai cái khác nhau, thấy chưa? Sự sáng suốt và sự thiếu

sáng suốt. Tôi bị dục là tôi thiếu sáng suốt. Mà tôi muốn dục để cứu rồi cái tình trạng đó, nó khác, nhưng đó nói phần trên cao. Chớ không phải các bạn mới tu đây, tôi muốn dục để tôi ru người kia, chết luôn, kết lung tung hết, cái đó không được. Nhưng mà nói rõ cháu muốn hiểu chơn lý, ông Tám nói rõ chơn lý cho mà nghe, nó vậy đó, thấy không? Bây giờ, Ngọc Hoàng Thượng Đế ở đâu cũng có trạng thái Ngọc Hoàng Thượng Đế chứ gì nữa. Nhưng mà muốn nó dục để nó chi? Để nó đặng rồi nó tiến hóa. Nó bị sự khát khe chua, đắng, mặn, nồng rồi nó mới chuyển hóa cái tu trở về thanh, tiến về Phật, rồi đạt tới cái thanh nó mới trở lại nó làm việc cho người mới tu.

Cho nên, cái câu chuyện làm việc của quả địa cầu này, sanh sanh hóa hóa làm mãi làm hoài, làm tới ngày nay chúng ta thấy mấy ngàn năm nhưng mà trên kia dòm đầu có bao nhiêu năm. Ta nháy mắt thấy một trăm năm không có nghĩa lý gì, mà mình ở dưới này nói bao nhiêu năm rồi, bao nhiêu thời gian rồi mà chưa được. Cái đó là mình còn so đo. Người ta nói không không gian và không thời gian mới đạt tới hư không chánh pháp, mà mình còn so đo thời gian, chừng nào ông, chừng nào ông, cái đó mà mình còn động quá, mình còn bị giam hãm ở trong cơ tạng ngũ hành chưa có xuất căn, thấy chưa, phải không?

Cho nên, chúng ta tu, các bạn tu càng ngày...Hồi trước tôi nói tu để mình tâm kiến tánh. Nhiều bạn nói ông Tám à, tôi tu bây giờ tại sao tôi dục, khi tôi sân là nó đã đi tới chỗ mình tâm kiến tánh rồi, nó thấy nó, thấy chưa? Hồi trước nó không thấy. Hồi trước nó không thấy dục mà không thấy sân. Nó ở trong cuồng cuồng đó. Nó cho đó là hạnh phúc. Nhưng mà bây giờ tại sao tôi tu. Tôi thấy tôi dục và tôi sân quá là nó thấy nó, rồi đi tới mình tâm kiến tánh, thấy để sửa.

Cho nên, nhiều người thấy cái này, cái kia, cái nọ hỏi ông Tám kêu ông Tám cắt nghĩa, ông Tám không muốn cắt nghĩa, tại sao? Bởi vì ông Tám đã đưa bài học cho người đó, người đó phải học và trả bài cho ngoan ngoãn đi rồi tiến hóa. Cho nên, ông Tám cứ ở phải đúng vậy thôi là để cho nó học. Nó

phải dụng nó mới học. Còn nó không học mà cắt nghĩa cho nó rồi rồi cuộc mình ra bài rồi mình cắt nghĩa luôn bài rồi chừng nào học trò mới thi đậu, thấy chưa?

Cho nên, các bạn gặp nhiều cái thắc mắc lắm, nhưng mà hỏi tôi rồi cuộc tôi cũng nói xuôi mà thôi, để bạn phải tự hiểu, bạn phải tìm ra. Còn nếu tôi tìm ra rồi thì bạn đâu có cần gì mà phát triển trưởng thành trong cái sự nghịch cảnh đó. Bạn đâu có cơ hội trưởng thành trong nghịch cảnh nữa. Nếu tôi làm bài cho bạn, bạn không có cơ hội trưởng thành trong nghịch cảnh. Mà bạn làm cái bài đó, rồi bạn mới có cơ hội trưởng thành trong nghịch cảnh, thấy chưa? Mà trưởng thành chừng nào, các bạn được tiến hóa chừng này. Trưởng thành chừng nào, các bạn sẽ gần đại hồn và hiểu tất cả ở bên trên cũng như ở bên dưới, thấy chưa? Nhiều người hỏi lắm, viết thư hỏi ông Tám này kia, ông Tám trả lời trật, trật đường rầy luôn, để chi? Để cho nó tức và nó hiểu, bài của nó mà nó bắt tôi làm cho nó hoài sao được, để cho nó biết chớ, thấy không? Cho nên, các bạn đi tới minh tâm kiến tánh rất rõ ràng.

Bạn đạo: ... (nghe không rõ).

Thầy: Cảm ơn.

Thầy: Đừng có hỏi, hỏi nó mất cái kinh nghiệm của mình, mất bước tiến hóa. Bởi vì mình tu, mình sẵn để mình tiến tới đừng thêm hỏi.

Bạn đạo: Cũng chưa lắm bởi vì nó như thế này nè..

Thầy: Hỏi tôi, tôi trả lời một phần, một góc thôi, còn bao nhiêu để bạn tìm tới.

Bạn đạo: Bị nó còn có cái này, cái này vụ là hình như hỏi đó ông Tám có dạy ông Tám nói là nhiều khi cái chỗ mình ở hay là những cái nơi nào đó thỉnh thoảng có những cái ngũ hành, đã nhiều người hiểu, không hiểu cái đó là cái ngũ hành hay là cái của mình.

Thầy: Cái của mình. Còn ngũ hành ban ngày cũng có nữa, trong cửa sổ thấy cục đóm xanh đóm đỏ, cái đó là ban ngày cũng có nữa. Còn mình mới vừa tắt đèn để công phu mình cũng dòm thấy ánh sáng. Cái đó của mình là nhờ cái Soi Hồn, Phật căn.

Bạn đạo: Những cái đám cưới mình nhớ lại cái chuyện ví dụ như cái chuyện Tề Thiên Đại Thánh. ... (nghe không rõ).

Thầy: Hỏi Tề Thiên Đại Thánh Tây Du Ký là ở đâu? Tất cả đều ở trong bên mình có hết. Vô Vi đi đâu kiếm nữa.

Bạn đạo: Nhưng mà, nếu mà trường hợp Tề Thiên Đại Thánh giống như khi mình cưới vợ, chính là cái lúc đó mình cũng như Tề Thiên bị đội cái kim cô.

Như vậy nếu mà trường hợp mà không có lấy vợ, không có lấy chồng cũng như Tề Thiên không có đội kim cô thì cái việc thỉnh kinh không đội có thành công được hay không cũng như là trong cái chuyện.

Thầy: Không phải, rồi rồi cuộc nó cũng phải thành công. Nó đi chậm một chút thôi, mình nói không thành công thì vô lý, rồi cuộc nó cũng phải thành công. Tề Thiên Đại Thánh mà đội kim cô là dục chớ gì đâu, thấy không? Nó đội cái dục là nó kẹt rồi, mà bây giờ nó phá thông rồi, nó tiến, nó hết dục, trong bản thể mình chớ ở đâu, tây du ký trong bản thể mình hết hà, dục là thằng Tề Thiên Đại Thánh. Nó bay cùng hết, nó đi phá lung tung, phá tới Tam Tạng không làm gì được. Nó đi kiếm Tam Tạng mỗi khi nó bí đường, nó đi kiếm thầy nó. Còn nó hết bí đường là nó lung tung. Đó là dục đó, là thằng Tề Thiên Đại Thánh, chứ đâu phải ông Tề Thiên Đại Thánh ở ngoài.

Bạn đạo: Tề Thiên Đại Thánh mình kể như cái vía, hay là cái dục giới của mình.

Thầy: Cái dục giới.

Bạn đạo: Còn Trư Bát giới thì là cái dục giới là ở cái phần vía. Vậy mà hỏi đó tới giờ tôi nghĩ sai Tề Thiên Đại Thánh mới là cái vía.

Thầy: Không, cái vía đâu có mạnh bằng cái kia. Thằng kia nó mới đi hết càn khôn vũ trụ lên trên óc xuống dưới chân, cái đó nó dữ hơn thằng Trư Bát Giới. Nó mạnh lắm, nó bảo vệ tất cả mà. Cho nên, những người tu mà biết lợi dụng cái dục, mà đưa cái dục để tiến tới cái thanh và lấy cái dục của mình đi yêu cái thanh là mình hưởng, mình tiến dữ lắm, tiến dữ lắm, sáng suốt vô cùng, cứ đưa nó lên để nó tiếp với cái thanh, sung sướng vô cùng. Đó, còn mình mà đem xuống phạm vi eo hẹp thì nó tối tăm, tối tăm ở chỗ đó.

Cho nên, Ngộ Không hay lắm (*Thầy cười*) chạy cùng bản thể. Tây du ký, cái ông đó ông tu đặc đạo, ông mới viết, ông viết ra. Khi mà người phạm tu ở thế gian mà biết sử dụng đem cái dục tiến tới cái thanh và hợp cái thanh, hòa hợp với cái thanh, nhất định phải hòa hợp với cái thanh thay vì hòa hợp với cái trược thì tự nhiên nó chiến thắng mọi tình cảnh, quá sức hay, muôn loài vạn vật càn khôn vũ trụ ở trong đó nó đạt được. Nó dễ bề với nó lắm, có cái dùng đó, hay lắm.

Còn cái chuyện lặn hụp của người tu thì có hoài, lặn hụp mình cũng phải ở trong lặn hụp mà mình ráng mình đã có cái pháp rồi, cũng soi hồn, cũng pháp luân, cũng tu. Muốn gì muốn gì, muốn, tao chỉ có

cái tu thôi, rốt cuộc nó phải đi tới. Mà nó đi tới cảnh thanh cao, mà tới cảnh thanh cao rồi thì mình sung sướng quá rồi, mình hiểu cái chơn lý của Trời đất phải có dục mới có tiến hóa là ở bên trên. Đó, cái tiến hóa đó vô cực vô biên, sau này mình tiến tới đại giác rồi, tôi muốn dục để tôi cứu người đó, phóng cái điện là rồi, thấy cứu rõ ràng, mình cứu mà người ta không biết, nhiều khi mình cứu rồi mình cũng quên, rồi qua bữa sau người ta nói: Tôi được ông cứu hay là tôi được cô cứu, tự họ nói nhưng mà mình không nhờ cái thanh điện đi lên trên đó mình làm sao cứu người ta, đâu có phải đưa tay, không cần tôi ở trong nhà tôi ngồi vậy mà tôi cứu được, mà học đạo tinh tấn nữa. Bởi vì nó vô được nó ra được, nó không bị kẹt, thấy không? Khi mà lên cao rồi mà vô được ra được mình đâu có sợ nữa, cái chuyện mình làm không có phi pháp. Bây giờ mình vô được mình ra không được, mình là phi pháp thấy chưa, đối với thiên cơ mình phi pháp. Còn mình vô được mình ra được, không có phi pháp, nằm ở trong chơn lý, phục vụ nhiệm vụ sáng suốt.

Cho nên, nhiều người tu được lên cao là phải coi chừng cái vấn đề đó. Nhưng mà ở dưới này nó dục nhiều chừng nào là cho mình thấy cái bài học mình phải nắm để tiến, phải học hết cuốn kinh này để tiến tới sự thành công mà mình mong muốn từ hồi nào tới giờ, phải nắm nó để tiến, không bỏ nó, giữ nó để mình lấy cái dững coi thử đạt giải nó được không? Đó trong cái bài học, phải tiêu thụ cái bài học, phải có cái giải pháp để tiêu thụ là cái pháp làm, tu hàng ngày đó, có cái solution⁽¹⁾ để giải quyết cái vấn đề đó. Đó là đạt tới cái dững hồi nào không hay, hay lắm à.

Bạn đạo: Thưa ông Tám, nhưng mà có nhiều bạn tu thì mình thấy cái đó mình biết nhưng mà có nhiều người lại họ sợ rằng nếu mà cái dục đó mà đưa nó ra thì nó mất đi cái gì mình đã công phu giữ nó lại.

Thầy: Cái dục mà ta đưa ra phàm trần, đưa ra tình dục mà trong lúc người ta không hiểu mà người ta chưa thanh thì người ta phải bị kẹt. Bởi cái dục thế gian anh dục lần này, nó đòi dục lần khác, dục lần khác anh làm anh suy đồi cái bản thể anh, anh không có tu được. Đó là những người trước. Còn khi mà anh xuất hồn anh đạt thanh rồi, anh dục một cái là mặt anh tươi. Mà không phải dục với người đời, dục với điện, không phải dục với người đời càng ngày anh phải càng trẻ thêm, càng đẹp thêm. *(Thầy cười.)*

Hồi trước ông Tư ông nói hồi hôm tôi với bà âu yếm nè, bữa nay bạn coi cái mặt tôi ngon không? *(Tất cả cùng cười.)* Tôi với bà âu yếm hồi hôm, tôi với cô tiên âu yếm hồi hôm, coi mặt tôi bữa nay đẹp trai không?

Cho nên, chưa đi tới cái chỗ quý giá đó, nhưng mà cái quý giá đó Vô Vi nhắc hoài để mình thừa hưởng, mình hưởng đời đời có căn bản dục ở trên kia, nó mới xuống đây, nó mới tạo ra cái dục, thấy chưa? Thì mình có căn bản dục ở trên kia, mình trở lại cái dục trên kia để mình đi tới đại giác mau hơn, thấy không? Mình cứu nhân độ thế, chắc không cần xuất đầu lộ diện nhưng mà cứu người ta được, cái nào cao siêu hơn? Còn cái dục thế gian anh cứu có một người thôi, anh không có cứu được nhiều người trong một lúc.

Ngọc Hoàng Thượng Đế với Quan Âm cứu biết bao nhiêu người ở thế gian trong một phút khắc bao nhiêu người, cũng nhờ cái dục chớ, không làm sao cứu đỡ được, thấy chưa? Bởi vì, mình bị cái màn u minh nó che. Bây giờ, mình tu trở về mình, mình thấy cái đó, mình phải nắm cái đó và đưa tới trong mục đích của mình. Hồi đó mình là tiểu dục mà mình lên tao là đại dục. Tao không sợ cái gì hết, tao không có sợ gì hết, nằm trong chơn lý. Tôi muốn dục ai tôi dục, tôi phóng điện tôi dục không sao, là tôi cứu người ta, thấy chưa? Anh không phải người tình của một người tình nhưng mà anh người tình của tất cả người tình. *(Tất cả cùng cười.)* Anh thấy anh sung sướng chỗ nào không? Thấy không? Nhiều người nói: Ông Tám lúc này trẻ. Tôi nói: Tao yêu nhiều lắm, yêu hết không có bỏ ai hết.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – ngày 31/10/1977)



¹ Solution: giải pháp, cách giải quyết.

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gởi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

X, ngày 21/08/1997

Kính thưa Đức Thầy,

Con là thằng N, bút hiệu D, trọng kính viết thư này thăm Thầy với tấm lòng Tôn Sư trọng đạo của con từ ngày ngộ pháp trong tù 1975. Con nghe lời Thầy ngời thiên, không bỏ một đêm nào. Khi được ngộ Thầy tại nhà 3/1 Phù Đổng Thiên Vương nhiều lần, con lại càng quyết chí tu hơn.

Càng tu con càng thương Thầy, vì Thầy đã trang bị cho chúng con quá đủ, và thương Thầy thì con phải cố gắng tu hơn, hành pháp chính đính. Trong khi Thầy không ở bên nhà, thì tụi con nhắc nhở nhau ráng tu nhiều hơn để sưởi ấm lòng Thầy. Hôm Đại Hội Thái Lan tụi con có gởi đến Thầy và Đại Hội một cuốn băng, gởi qua bốn bạn đạo, kính xin Thầy nhận, vì đây là tiếng nói chân tình của bạn đạo ở quê nhà rất kính trọng Thầy.

Thưa Thầy, chúng con có tổ chức phái đoàn Vô Vi đi thăm liên tỉnh miền Tây, miền Trung, học hỏi và trao đổi kinh nghiệm tu học, thấy ấm cúng như có Thầy bên cạnh. Thưa Thầy, mặc dù trình độ tu học còn kém, nhưng con cũng quyết tâm sửa mình, ảnh hưởng pháp cho người khác, nhưng con lo là mấy quyển sách con soạn không biết ra sao, vì Thầy chưa cho ý kiến. Con chỉ sợ con sai khi viết sách Thầy rầy. Con có trình cho ông Em xem, sửa và viết lời giới thiệu quyển sách " Pháp Thiền Việt Nam", xin Thầy chỉ dạy.

Kính đánh lễ Đức Thầy.

NV

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Montréal, ngày 16/ 10/ 97

NV con,

Thầy vui nhận được thư con đề ngày 21/08/97 được biết con và các bạn đạo giữ lễ lối tu tiên PLVVKHHBPP. Dù vắng mặt Thầy, nhưng tình bạn đạo quê nhà vẫn một lòng thực hiện đứng và hỗ trợ cho nhau trong giai đoạn khó khăn đã qua. Ở đời này, những người chưa hiểu lấy chính họ, có quyền thực hiện sự tâm tối của chính mình. Chúng ta, người tu PLVVKHHBPP, có đường lối rõ rệt, là liên hệ với luồng diễn cái của vũ trụ mà tu tiên, tự xây dựng sự nhịn nhục và phục vụ chơn thành đối với tất cả mọi giới, để tự cảm thức được tình Trời Đất là bất diệt mà tu.

Cuốn băng các con đã thu cho Thầy, rất cảm động trong tình thương và xây dựng cho chung. Thầy sẽ phổ biến khắp các nơi, trong đó có lời ngắn gọn và đầy đủ ý nghĩa của con trong buổi họp mặt các con tại Sông Bé quê nhà. Tình đồng đạo rất thấm thía, dũng hành trong niềm tin sẵn có, thực hành trong tinh thần xây dựng cho đại sự chung, là biết Trời, biết Phật, biết người mà tu, tương lai mới có cơ hội ảnh hưởng cho nhơn loại, tùy duyên độ hành.

Hai quyển sách con đã soạn rất hữu ích cho người mới biết tu dựa theo đó mà thực hành. Quyển sách "Tu Chưa Em" cũng đã phổ biến tại hải ngoại, có nhiều người nhờ đó mà tập tành tu học. Lúc này Thầy càng ngày càng nhiều việc, vậy từ rày về sau, con phát tâm soạn sách phổ biến Pháp Lý cho nhơn quần qua kinh nghiệm tu học của chính con, tùy duyên phổ biến là được, khỏi cần sự chứng kiến của Thầy. Kinh nghiệm tu học trong thực hành là đã có điển chứng tâm cho con rồi, vì chúng ta làm việc hữu ích và bất vụ lợi. Gần đây Thầy cũng có viết bài như "Nguyên Lý Tận Độ", sẽ đọc và phổ biến bằng CD khắp các nơi, để giữ nó mà làm phương châm tu tiên, để tu và khỏi sai lạc. Người chưa tu nghe qua cũng sẽ thấm thía trong cuộc sống mà tìm đường tu học tiến thân. Việc làm của Thầy không ngừng nghỉ. Gần đây Thầy đã mổ xẻ cặp mắt sáng tỏ hơn xưa, giải quyết được nhiều điều hăng

ngày như thơ từ khắp nơi gửi đến, Thầy lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ bất vụ lợi qua kinh nghiệm tu học của Thầy trên 40 năm qua, từ quê nhà cho đến hải ngoại, thành tâm phục vụ vô quái ngại. Chúng ta là số người được sự may mắn chung hành chung tiến trong lãnh vực tâm linh và thanh tịnh, rất cần ảnh hưởng cho những người kế tiếp, thì mới cảm thấy cuộc sống rất có ý nghĩa thâm sâu của Trời Đất. Vui hành chung tiến mới thật là vui. Hồn được cứu, xác được yên, hằng ngày khai triển tâm thức quân bình cùng Trời Đất qua PLTC huệ tâm khai, trí sáng tâm minh, thực hành trong thanh tịnh, khai mở sự bình đẳng, tâm giao cùng các giới, phát triển chiều sâu của đạo pháp, hình thành một triết lý vững chắc và đo lường sự chơn giả của tình đời đen

bạc, chỉ có giải không thu bắt cứ sự ô trược và nham hiểm nào hết. Có thanh thì mới có tiến, có trược thì chỉ có giải mà thôi. Tương lai sẽ đạt được sự hòa bình trong nội tâm của mọi người cùng sống trong nguyên khí của Trời Đất, trong tinh thần phát triển và xây dựng hàng rào tâm linh cho chung. PLVVKHHBPP có một không hai, biết được nó sẽ cơ hội tu giải và tiến thân từ hồn lẫn xác, hòa hợp với nguyên khí của Trời Đất mà tu.

Chúc con vui tiến, cùng xây dựng tâm linh với bạn đạo chung hành.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng



Thi Ca của Đức Thầy

Oroville, ngày 12 tháng 6 năm 1998

THĂM CỐC CỦA THẦY

Ta về thăm cốc của Thầy
Thanh cao tốt đẹp Thầy xây tình người
Đến nơi tự thấy nụ cười
Vui hòa tốt đẹp tình Trời chiếu ban
Chung vui bạn đạo hai hàng
Cùng vui hát xướng nở nang tình người
Vỗ tay tương ngộ người người
Tình thương sống động vui tươi niệm hành
Hưởng luồng thanh điển diệu thanh
Xung quanh hoa nở đón anh em hoà
Tình thương sâu sắc thật thà
Nhớ người xây dựng ta hoà thương yêu
Nằm lòng nguyên lý thật siêu
Bé vui, Bé hát, Bé yêu mọi người
Tình Trời quả thật đẹp tươi
Cùng chung xây dựng cùng người sống chung.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Mười Bảy

DO ĐÀN CƠ HỎI ĐÀN CƠ THUẬT RÕ LỄ TRỜI
CÀNG CẦU LÍ CÀNG TỚI LÍ SỰ THẬT ĐÁNG BUỒN

...
Thái Sinh: Thưa ân sư, phía trước có một luồng hào quang, xung phá chín tầng trời, ô! Nguyên lai vì đàn cơ làm cách nào mà có thể hòa hợp một cách khéo đến như thế, trong Thánh Hiền Đường đang bày đàn cơ để phát huy đạo giáo. A, a! Bình thời trò ngu thường ngồi đàn cơ để nhiều người khác quan sát, bữa nay lại được quan sát người khác ngồi đàn cơ, người trên đàn trở thành kẻ dưới đàn thật là vi diệu.

Tế Phạt: Hiện tại có Thần Thánh tới nghênh tiếp, trò ngoan hãy mau chỉnh tề y phục, chẳng thể thất lễ.

Thái Sinh: Xin tuân lệnh.
(*Lúc này vị phó chủ tịch Thánh Đường Huyền Thiên Thượng Đế đã tới nghênh tiếp*).

Phó Chủ Tịch: Hoan nghênh Tế Phạt đã hướng dẫn Thái Sinh tới thăm, xin mời vào khách đường ngồi nghỉ.

Tế Phạt: Quý đường đang cầu đàn cơ giảng bút vô cùng bận rộn, xin đạo huynh chớ quá hậu lễ đối với chúng tôi như vậy.

Phó Chủ Tịch: Nhưng thưa, Tế Phạt và Thái Sinh vì viết sách Nhân Gian Du Ký, ngàn dặm bốn ba không quản gian lao, tinh thần hi sinh đó quả là đáng khâm phục bội phần, bữa nay lại hướng dẫn Thái Sinh tới đây quả là vinh hạnh cho tệ đường lắm lắm.

Thái Sinh: Cảm tạ Ân Chủ đã quá thương, xong quả là đảm đương không nổi, trách nhiệm

hiện tại của kẻ hậu sinh gian khổ thật chẳng thể nào tả hết, bữa nay được mục kích cách quý đường thực hiện đàn cơ mới rõ Thần Thánh độ chúng sinh còn gian khổ hơn.

Phó Chủ Tịch: Ha ha, đó là trách nhiệm của bản đường.

Tế Phạt: Nay trò ngoan, thầy trò mình hãy vào trong khách đường.

(*Lúc này Tế Phạt cùng Thái Sinh tiến vào trong khách đường, được các Thần Thánh trong thánh đường nhiệt liệt hoan nghênh. Vị giữ việc ghi lễ trong Thánh Đường cũng vội vàng dâng hoa quả, trà ngon thiết đãi, Tế Phạt cùng chư Thần Thánh hàn huyên vui vẻ với nhau*).

Thái Sinh: Được gặp tu sĩ của quý đường phần lớn là những vị cao niên tiên bối, đạo căn chắc hẳn là thâm hậu.

Phó Chủ Tịch: Ha ha, chỉ là “lão tu sĩ”, chẳng phải là “lão tiên bối”.

Thái Sinh: Ân chủ thật quá khiêm nhường, rõ ràng là “lão tiên bối” nhưng lại chỉ nhận là “lão tu sĩ”.

Phó Chủ Tịch: Chư vị trẻ tuổi của Thánh Hiền Đường tích cực phổ biến đạo lý, đã lập được kì công mới được người đời khâm phục.

Thái Sinh: Tuổi trẻ đạo căn nông, chẳng thể bằng tuổi cao đạo căn sâu vì kiên định trì chí tu đạo.

Phó Chủ Tịch: Việc này chẳng thể bàn luận suông, nếu như Thái Sinh không tin, tôi xin mời

đi thăm các đạo sinh của tề đường để rõ sự tu hành của họ.

Thái Sinh: Thưa, được như vậy thì hay quá, xin mời đi thăm.

(Huyền Thiên Thượng Đế và Thái Sinh cùng cưỡi xe mây rời Thánh Đường).

Phó Chủ Tịch: Thái Sinh, hãy nhìn vị trung niên bị chinh huân, trước đây vị đó hết sức có đạo tâm, thường xuất tiền, xuất lực cúng dường cửa Thánh song năm ngoái đây sự nghiệp đổ vỡ vì bị khách hàng ký nhiều chi phiếu không tiền bảo chứng liền oán Thần oán Thánh không

thiên. Hiện tại không những không khuyến khích kẻ khác tu thiện, lại còn lớn tiếng tuyên bố: “Thời đại khoa học, không có Thần Thánh không có ma quỷ”. Ngay cả cha mẹ cũng không kính nể, tạo nghiệp quá nhiều.

Thái Sinh: Ôi! Quả là chẳng minh lẽ đạo.

Phó Chủ Tịch: Sở dĩ người tu đạo cầu hiển hóa, hoặc cầu huyền cơ, tâm tính phần lớn còn u mê không thể tự tu tự độ, bữa nay vị trung niên này chính là người không tự tin, tự lập được.

Thái Sinh: Thưa ân chủ dạy rất phải.

(còn tiếp)

